

خبر

شاهنامه و ادبیات کهن ظرفیت‌های مغفول

نمایشنامه‌نویسی هستند

یک نمایشنامه‌نویس با تأکید بر اینکه اقتباس هنوز به یک جریان مؤثر در تئاتر ایران تبدیل نشده، گفت: ادبیات کهن فارسی از شاهنامه فردوسی تا آثار سعدی و حافظ، گنجینه‌ای ارزشمند برای نمایشنامه‌نویسان به شمار می‌رود که می‌تواند ضمن تقویت هویت فرهنگی، زمینه خلق آثار تازه و ماندگار را در تئاتر کشور فراهم کند.

شهرام کرمی با تأکید بر اهمیت اقتباس در فرایند خلق آثار نمایشی اظهار کرد: اقتباس یکی از روش‌های متداول و شناخته‌شده در هنر و ادبیات جهان است؛ روشی که نویسندگان و هنرمندان بزرگ از گذشته تا امروز برای آفرینش آثار جدید از آن بهره برده‌اند.

اقتباس می‌تواند از منابع گوناگونی همچون قصه‌ها،رمان‌ها، اسطوره‌ها، اشعار، متون تاریخی و حتی تاریخ شفاهی صورت بگیرد. او افزود: این شیوه در ایران نیز سابقه دارد و بسیاری از نویسندگان و هنرمندان با نگاه اقتباسی آثاری را خلق کرده‌اند، اما واقعیت این است که در جریان تئاتر ایران، آثار اقتباسی سهم چندانی ندارند. اگر تاریخ نمایشنامه‌نویسی و تئاتر کشور را مرور کنیم، نمونه‌های قابل توجهی از اقتباس را می‌بینیم، اما تعداد آن‌ها نسبت به ظرفیت‌های موجود بسیار محدود است.

این نمایشنامه‌نویس درباره دلایل کم‌رنگ بودن اقتباس در تئاتر ایران گفت: یکی از دلایل این مسئله، تمایل نویسندگان به حفظ استقلال در فرایند خلق اثر بوده است؛ به‌گونه‌ای که بسیاری ترجیح داده‌اند به جای رجوع مستقیم به یک منبع، اثری مستقل خلق کنند.

از سوی دیگر، در دوره‌ای آثار ترجمه‌شده در کشور رواج پیدا کرد و پس از آن نیز نویسندگان ایرانی بیشتر تلاش کردند به فرهنگ بومی و مسائل اجتماعی روز توجه کنند یا آثاری با زبان و بیان جهانی بنویسند. به همین دلیل اقتباس هیچ‌گاه به یک جریان مستمر و فراگیر در تئاتر ایران تبدیل نشد. کرمی با اشاره به ظرفیت‌های گسترده فرهنگی و ادبی ایران برای اقتباس خاطر‌نشان کرد: ما از گنجینه‌ای غنی از ادبیات کهن، تاریخ، اسطوره‌ها و روایت‌های شفاهی برخورداریم که هر کدام می‌توانند مبنای خلق آثار ارزشمند نمایشی قرار گیرند.

رجوع به تاریخ ایران، متون ادبی، شخصیت‌های تاریخی و حتی چهره‌های معاصر، منابعی ارزشمند برای تولید آثار نمایشی محسوب می‌شوند، او ادامه داد: توجه به اقتباس، به‌ویژه از آثار شاخص ادبی جهان و متون کلاسیک و فرهنگی ایران، می‌تواند به رشد فرهنگ عمومی کمک کند.

این رویکرد از یک سو مخاطب را با ادبیات و فرهنگ جهانی آشنا می‌کند و از سوی دیگر موجب توجه بیشتر به ریشه‌های فرهنگی و تاریخی کشور می‌شود.

این کارگردان تئاتر تأکید کرد: اقتباس نباید به چند اثر یا چند منبع محدود شود. دامنه اقتباس بسیار گسترده است و می‌توان طیف وسیعی از آثار را در حوزه فرهنگ ایرانی مورد توجه قرار داد. به همین دلیل معتقدم حمایت از چنین رویکردی، اتفاقی ارزشمند برای تئاتر کشور است و باید تاوام داشته باشد.

کرمی با اشاره به منابع مهم ادبی برای اقتباس گفت: شاهنامه فردوسی، گلستان و بوستان سعدی، آثار حافظ و بسیاری دیگر از متون کلاسیک فارسی ظرفیت‌های فراوانی برای بازآفرینی دارند.

این آثار نه تنها می‌توانند به حفظ هویت فرهنگی ما کمک کنند، بلکه امکان ارائه روایت‌های تازه و متناسب با نیازهای امروز جامعه را نیز فراهم می‌کنند. کرمی افزود: علاوه‌بر آثار کلاسیک، باید به وقایع، شخصیت‌ها و تولیدات فرهنگی معاصر نیز توجه کرد. کرمی یک اثر موفق در یک مدیوم می‌تواند با اقتباس در مدیوم دیگر، مخاطبان گسترده‌تری پیدا کند. در واقع اقتباس نوعی بازآفرینی و خلق دوباره است؛ فرایندی که طی آن یک اثر در قالبی تازه متولد می‌شود و حیات جدیدی پیدا می‌کند. او با تأکید بر ضرورت تفسیر نگاه جامعه هنری نسبت به اقتباس اظهار داشت: هنوز در بخشی از فضای هنری ما این تصور وجود دارد که رجوع به منابع ادبی و هنری ممکن است از استقلال هنرمند بکاهد، در حالی که چنین برداشتی درست نیست. اقتباس می‌تواند بستری مناسب برای خلاقیت و نوآوری باشد. این نمایشنامه‌نویس ادامه داد: در طول تاریخ ادبیات نیز شاعران و نویسندگان بزرگ بارها به آثار پیشینیان خود رجوع کرده‌اند و بر مبنای آن‌ها آثار جدیدی خلق کرده‌اند، بنابراین اقتباس نه تنها مانع خلاقیت نیست، بلکه می‌تواند به توسعه و تکامل آثار هنری منجر شود. کرمی با اشاره به نقش نهادهای فرهنگی در گسترش این رویکرد گفت: نهادهایی که از بودجه‌های عمومی استفاده می‌کنند می‌توانند با حمایت از پروژه‌های اقتباسی، این جریان را در تئاتر کشور تقویت کنند. سفارش تولید آثار اقتباسی و حمایت از بازآفرینی متون ادبی و تاریخی می‌تواند به شکل‌گیری یک جریان مؤثر در این حوزه کمک کند.

تلفن ارتباط خوانندگان: ۳۶۲۹۳۷۵۰

{ فرهنگ و هنر }

دوشنبه ۲۵ خرداد ۱۴۰۵ ■ **سال بیست و دوم** ■ شماره ۵۴۲۵

هنر؛ مرهمی بر جراحتهای پسا جنگ و سدی در برابر هجمه‌های شناختی

تیین ایستادند و با انتشار اخبار درست، دقیق و بموقع، نقش به‌دلی در آگاهی‌بخشی عمومی و خنثی‌سازی جنگ روانی دشمن ایفا کردند؛ حضوری مسئولانه که در حافظه رسانه‌ای استان ماندگار و فراموش‌نشدنی خواهد بود. سیدین‌نیا ادامه داد: در روزهایی که فضای جامعه تحت‌تأثیر شرایط جنگی قرار داشت، خبرنگاران با احساس مسئولیت حرفه‌ای تلاش کردند جریان اطلاع‌رسانی متوقف نشود و مردم بتوانند از مسیر رسانه‌های معتبر به اطلاعات صحیح دسترسی داشته باشند؛ اقدامی که در تقویت اعتماد عمومی و آرامش اجتماعی نقش قابل‌توجهی داشت. او با اشاره به محدودیت اینترنت برای ارسال خبر در دوران قطعی اینترنت خبرنگاران تصریح کرد: با وجود دشواری‌هایی که در مسیر فعالیت رسانه‌ها وجود داشت، از جمله محدودیت‌هایی که در برخی مقاطع برای دسترسی به مستقل، باعث می‌شود که هنر با زبان صداقت‌آمیزی با مخاطب ارتباط برقرار کند و در نتیجه روند بازسازی روحی جامعه سرعت گیرد. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان خاطر‌نشان کرد: ما در مسیر دشواری قدم برمی‌داریم که در آن، ثبت وقایع و روایت درست از آنچه بر ملت ما گذشت، یک وظیفه تاریخی است؛ اگر ما روایت نکنیم، دیگران آن‌گونه که می‌خواهند، این دوران را روایت می‌کنند. لذا هنرمندان باید با دقت و تعهد، واقعیت‌های میدان جنگ و ایستادگی مردم را به تصویر بکشند. سیدین‌نیا توضیح داد: هدف نهایی ما این است که با ترکیب تخصص هنری و روحیه جهادی، فضایی ایجاد کنیم که هر شهروند در هر نقطه از استان، طعم فعالیت‌های فرهنگی را بچشد و هنر به‌متون مرهمی بر زخ‌های ناشی از دوران بحران، در تمام سطوح جامعه نقش‌آفرینی کند.

او اضافه کرد: دشمن با ابزار رسانه و اقتصاد به دنبال ناامید کردن جامعه است، اما فرهنگ اصیل ما و ظرفیت‌های بی‌پایان هنرمندان اصفهانی نشان داده است که می‌توان با تکیه بر ایمان و خلاقیت، از این بیخ تاریخی عبور کرد. فردایی روشن‌تر برای ایران اسلامی رقم زد. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان درباره ارزیابی نقش رسانه‌ها و خبرنگاران در دوران جنگ تحمیلی سوم بیان کرد: خبرنگاران استان با وجود تمام محدودیت‌ها و خطرات، در خط مقدم جهاد

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان گفت: مهم‌ترین مأموریت نهادهای فرهنگی در مقطع پسا‌جنگ، تقویت امید و همبستگی اجتماعی از طریق تولید آثار هنری آرامش‌بخش، مردم‌سازی فعالیت‌های فرهنگی و هوشیاری در برابر جنگ‌شناختی و اقتصادی دشمن است.

سیدمهدی سیدین‌نیا در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به نقش فرهنگ و هنر در بازسازی روحیه اجتماعی در شرایط پسا‌جنگ اظهار کرد:در شرایط پسا‌جنگ، بازسازی روحیه جمعی و کاهش تنش‌های جامعه یکی از اولویت‌های اصلی به شمار می‌رود و در این مسیر، فرهنگ و هنر به‌عنوان ابزار اثرگذار می‌تواند نقش‌آفرینی کند. مأموریت اصلی ما در این دوره، تقویت امید و همبستگی ملی است که از طریق سه رویکرد کلیدی دنبال می‌شود. او افزود: رویکرد نخست ما بر تولید محتوای آرامش‌بخش و امیدآفرین با زبان گویای هنر استوار است؛ تولید آثار در حوزه‌های سینما، نمایش، موسیقی و سایر رشته‌های هنری باید به‌گونه‌ای باشد که بتواند روایتگر جان‌فشانی‌ها و حضور مردم در میدان‌ها باشد؛ چه آن مردمی که در خیابان‌ها و میدانی شهر حضور یافتند و چه کسانی که در جبهه‌های نظامی و میدان جنگ ایثار کردند، همگی بخشی از این روایت حماسی به شمار می‌روند. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان بیان کرد: نکته دوم که باید به جد موردتوجه قرار گیرد، هوشیاری در برابر جنگ‌شناختی و اقتصادی است؛ تجربه‌نشان می‌دهد که وقتی جنگ نظامی به پایان می‌رسد، دشمن تمام توان و تمرکز خود را بر حوزه‌های ادراکی و معیشتی مردم معطوف می‌کند تا از این طریق به باورهای عمومی آسیب بزند، بنابراین نهادهای فرهنگی باید در این حوزه با تولیدات هوشمندانه، سدی در برابر این تهاجم ایجاد کنند. سیدین‌نیا ادامه داد: سومین رویکرد ما در بخش سیاست‌گذاری، مربوط به مردم‌سازی فعالیت‌های فرهنگی است؛ اعتقاد داریم که تصدی‌گری دولتی باید کاهش یابد و بخشی از برنامه‌های فرهنگی و هنری به خود مردم، در سطح جهادی و هنرمندان مستقل واگذار شود تا آن‌ها بتوانند در معین محلات، میدانی و خیابان‌ها، نشاط و پویایی را به جامعه تزریق کنند.

او تصریح کرد: هنر نباید تنها در فضاهای بسته و گالری‌ها محدود بماند، بلکه باید در متن زندگی مردم جاری شود تا حس تعلق و انسجام ملی تقویت شود؛ واگذاری امور به هنرمندان مستقل، باعث می‌شود که هنر با زبان صداقت‌آمیزی با مخاطب ارتباط برقرار کند و در نتیجه روند بازسازی روحی جامعه سرعت گیرد. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان خاطر‌نشان کرد: ما در مسیر دشواری قدم برمی‌داریم که در آن، ثبت وقایع و روایت درست از آنچه بر ملت ما گذشت، یک وظیفه تاریخی است؛ اگر ما روایت نکنیم، دیگران آن‌گونه که می‌خواهند، این دوران را روایت می‌کنند. لذا هنرمندان باید با دقت و تعهد، واقعیت‌های میدان جنگ و ایستادگی مردم را به تصویر بکشند. سیدین‌نیا توضیح داد: هدف نهایی ما این است که با ترکیب تخصص هنری و روحیه جهادی، فضایی ایجاد کنیم که هر شهروند در هر نقطه از استان، طعم فعالیت‌های فرهنگی را بچشد و هنر به‌متون مرهمی بر زخ‌های ناشی از دوران بحران، در تمام سطوح جامعه نقش‌آفرینی کند.

صداهایی که شهرهای ایران را تعریف کردند

دوش می‌اندازد. اگر به خانه‌های قدیمی نگاه کنید، پرده‌هایی که با اذان صبح تک‌ان خورند، دوش‌شان داستانی از دل‌نگرانی‌ها و دل‌نگرانی‌ها دارند. اذان غروب، خستگی روز را جمع می‌کند و به خانه‌ها پس می‌فرستد. در محله‌های کوچک‌تر، این صدا با ناهای آشنا گره می‌خورد؛ مؤذن پیر مسجد یا جوانی که تازه به صف مؤذنان پیوسته. همین پیوندهاست که صدا را از «علامت» به «معنا» تبدیل می‌کند. وقتی «صدای اذان غروب» با بوی نان تازه و نور زرد لامپ‌های کوچه می‌نشیند، شبک‌های از نشانه‌ها شکل می‌گیرد که هم نظم می‌دهد، هم دل‌گرم می‌کند.

کا بوق دست‌فروش‌ها

ظهر تابستانی، کنار سایه چنار، صدای ظریف بوق ماشین دست‌فروش از دور شنیده می‌شود. کودک‌ها از حیاط می‌خزندند و ناگهان بوق کشیده دست‌فروش‌ها همه را می‌کشاند لب کوچ‌ه. این صداها هنوز در

سیدین‌نیا با اشاره به نقش هنرمندان در ایام جنگ رمضان و در موبک گفت: در روزهای سخت جنگ، هنرمندان مردمی در میدان‌های مختلف با ارائه آثار و فعالیت‌های هنری خود صحنه‌های ماندگار خلق کردند و فعالیت‌های این هنرمندان متعدد شهر و استان در موبک‌های متعدد هنری و رسانه‌ای در سراسر استان اصفهان شایسته قدرنالی است. او بیان کرد: در این مدت گروه‌های نمایش خیابانی، عروسک‌گردان‌ها، شاعران، خوانندگان و هنرمندان حوزه موسیقی در کنار نقالن و تیزخوانان با بهره‌گیری از روایت‌های حماسی و عاشورایی، روحیه غیرت و ایستادگی را در جامعه زنده نگه داشتند. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان افزود: هنرمندان هنرهای تجسمی با خلق آثاری در حوزه‌های نقاشی و خوشنویسی و قلم‌ان بخش گرافیک و پوینمایی، در مسیر ایما‌آفرینی و آگاهی‌بخشی به شهروندان بسیار مؤثر عمل کردند و توانمندی‌های خود را به نمایش گذاشتند. سیدین‌نیا خاطر‌نشان کرد: نگاه ما به این تلاش‌های ارزشمند، نگاهی توأم با تحسین است و تلاش می‌کنیم تا نسبت به تقویت ساختاری این ظرفیت عظیم مردمی و حمایت از جریان‌های هنری خودجوش اقدام کنیم. او تصریح کرد این هنرهای اصیل و مردمی سرمایه ملی ما به شمار می‌روند و وظیفه اصلی ما در بدنه مدیریتی، برطرف‌کردن موانع و تسهیل‌گری برای گسترش این موج پرشور و ابریز از امید در سطح جامعه است. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان با اشاره به حضور مردم و هنرمندان در روزهای جنگ و نقش فرهنگ و هنر در ماندگاری آن برای نسل‌های آینده تصریح کرد: مهم‌ترین پیام این ایام، تأکید بر وحدت ملی و مقاومت مردمی در برابر هرگونه تهدیدی است؛ چراکه مردم و هنرمندان در دوران بحران ثابت کردند که نه از سر اجبار، بلکه از روی غیرت و عقلا‌یت، پایبند به‌نظام و کشور خود ایستادند. سیدین‌نیا افزود: این همان روحیه ایثار و همدلی است که رهبر معظم انقلاب در فرمان بعثت هنرمندان بر آن تأکید دارند و معتقد هستند هنرمند متعهد باید صادق و ماندگار این حماسه‌ها باشد. او بیان کرد: فرهنگ و هنر برای روایت و ماندگاری این تجربه ارزشمند برای نسل‌های آینده، رسالت سنگینی بر دوش دارد و باید با استفاده از ابزارهای هنری، این

می‌گیرد: «زنگ‌زنگ؛ ببخشید، رد می‌شوم».

بلندگو‌های مراسم؛ رسانه محله و ثبت یک روز خاص از محرم تا جشن‌های محلی، بلندگو‌های محله هنوز نقش رسانه خیابان را دارند. عصرهای داغ مرداد، صدای ذکر و نوحه از هیئت می‌وزد و همسایه‌ها با ظرف آب‌خنک کنار در می‌ایستند؛ زمستان‌ها، روزه‌های خانگی با تپش کسری و کلیک استکان معنا می‌گیرد. این صداها نه فقط آگاهی‌رسانی که دعوت به همدلی‌اند.

کا صداهای بومی و لهجه‌ها؛ وقتی شهر با لهجه حرف می‌زند

هر شهر یک لهجه دارد و هر لهجه، موسیقی مخصوص به خود. ندهای فروش در شیراز با کشش‌های نرم و شوخ‌طبعی همراه است؛ در تبریز ضرب‌آهنگ واز‌ها تندتر و قاطع‌تر می‌شود؛ در بندرعباس، آواز ماهی‌فروش با نسیم دریا می‌رقصد. حتی زنگ دوچرخه‌ها، انگار با حال‌وهوای محلی هماهنگ می‌شوند. تفاوت‌های کوچک تلفظ و آهنگ، که به شهر رنگ می‌دهند؛ وقتی مهاجرت‌ها این صداها را کنار هم می‌شناند، ترکیب تازه‌ای از هویت پدید می‌آید.

از اذان سحر تا بوق دست‌فروش، از فریاد بازار تا زنگ دوچرخه و غرش ترم قطار شهری، شهرهای ایران با صدا ساخته می‌شوند و با همان صداها فجم می‌شوند. این یافت شنیداری، شبک‌های از نشانه‌های اجتماعی است؛ نظم زمانی، رابطه‌های همسایگی، روایت مناسک و اقتصاد خرید. اگر بخواهیم شهر شنیدنی بماند، باید میان میراث صداها و نیاز سکون تعادل بسازیم؛ با ثبت میدانی، آموزش شنیدن و طراحی صوتی هوشمند. آنگاه هر بار که صدایی برخیزد، نه گوش خراش که یادآور پیوندهای ما با هم و با جایی زیستن‌مان خواهد بود.

اصفهان‌امروز

خبر

شب‌ی که اصفهان با موسیقی نفس کشید

در روزی که زاینده‌رود دوباره میزبان مردم اصفهان بود و صدای آب در رگ‌های شهر جریان داشت، در جنوبی‌ترین نقطه نصف جهان، سالن سی‌تتر میزبان شبی متفاوت شد؛ شبی که گروه کر نقش جهان با اجرای آثاری از موسیقی ایتالیا و روسیه، مخاطبان را به سفری شنیداری میان فرهنگ‌ها و احساسات برد.

عصر جمعه، اصفهان دو روایت متفاوت را هم‌زمان تجربه می‌کرد؛ روایتی از آب و روایتی از هنر. در مرکز شهر، مردم در کنار زاینده‌رودی که پس از ماه‌ها بار دیگر جان گرفته بود، قدم می‌زدند، عکس می‌گرفتند و از تماشای جریان آب لذت می‌بردند. بسیاری نیز روی بستر رودخانه تجربه‌های متفاوت از پل‌پل‌رد را پشت سر می‌گذاشتند. اما در همان ساعات، در جنوبی‌ترین نقطه شهر و در یکی از سالن‌های سی‌تی‌ستر، جمعی از علاقه‌مندان موسیقی گرد هم آمده بودند تا به جای صدای آب، به آواز گوش بیاورند. هنگامی که چراغ‌های سالن کمزور شد و سکوت بر فضای سالن نشست، نخستین نت‌های پیانو به آرامی در فضا پیچید. صدایی نرم و دلنشین که مخاطب را برای ورود به جهانی دیگر آماده می‌کرد؛ جهانی که در آن زمان، مرز معنا نبود و موسیقی همه چیز را روایت می‌کرد. برنامه «از بل کانتوی ایتالیایی تا آکابلاوی روسی» به همت آکادمی موسیقی فورته و با اجرای گروه کر نقش جهان روی صحنه رفت؛ اجرائی که از همان دقایق نخست نشان داد قرار است مخاطب را به سفری موسیقایی در میان فرهنگ‌های مختلف برد. نگاه‌ها به صحنه دوخته شده بود؛ جایی که اعضای جوان گروه کر با تمرکز و هماهنگی مثال‌زدنی در کنار یکدیگر ایستاده بودند. با آغاز نخستین قطعه، هارمونی صداها در سالن طنین‌انداز شد؛ صداهایی که گاه لطیف و آرام بودند و گاه با قدرت و شکوه فضای سالن را در اختیار می‌گرفتند. آنچه بیش از هر چیز توجه مخاطب را جلب می‌کرد، هماهنگی اعضای گروه بود. نفس‌های مشترک، ورودهای دقیق، خروج‌های هم‌زمان و توجه ملولم به رهبر گروه. تصویری از ساعت‌ها تمرین و تلاش را پیش چشم تماشاگر قرار می‌داد. در موسیقی کرال، موفقیت تنها حاصل توانایی فردی نیست؛ بلکه نتیجه اعتماد، هماهنگی و همدلی میان اعضاست؛ گروه کر نقش جهان در این اجرا به خوبی این ویژگی را به نمایش گذاشت. در کنار صدای خوانندگان، پیانو نیز نقشی تعیین‌کننده در شکل‌گیری فضای موسیقایی برنامه داشت. طاه‌ها سجادیه به عنوان آکومپانیست پیانو، با اجرائی دقیق و روان، بستری مناسب برای درخشش آوازه‌ها فراهم کرد. گاه صدای پیانو آرام و نجواگونه در پس‌زمینه حرکت می‌کرد و گاه با قدرت بیشتری در مرکز توجه قرار می‌گرفت تا روایت موسیقایی برنامه کامل‌تر شود. این اجرا به رهبری احمد نونهال روی صحنه رفت؛ رهبری که با حرکات دقیق دست و نگاه‌های حساب‌شده، گروه را در فرآز و فرود قطعات هدایت می‌کرد. ارتباط میان رهبر و اعضای گروه به‌گونه‌ای بود که گویی همه از یک ذهن و یک احساس مشترک پیروی می‌کنند. اعضای بخش سوبرانو گروه ار‌زمنان فرید، فرخنده‌دقانی، غنچه آخوندی، هلیا رائق، نیکا خان‌احمدی، زائین روشناس و آنتیا نیکنه‌خ‌پاد تشکیل می‌دادند. در بخش اول نیز مهسا پیکانیان، بهار فلاحی، سما صادق، سمیرا یوسفی و بارمیس کاووسی حضور داشتند. بخش تنور با هنرنمایی حامد عدالت، آرین داوودی، سینا درخشان و شایان قیصری همراه بود و در بخش باس نیز علی عابدین، مهدی صالحی، آراسام علایی و امیرمهدی قه‌رایی به اجرای برنامه پرداختند.

مستندسازان چینی از

اصفهان به دنیا گزارش می‌دهند

اصفهان – حضور گروهی از مستندسازان و اینفلوئنسرهای چینی در اصفهان، فرصتی برای روایت‌های واسطه‌واقعیتهای ایران پس از جنگ و نمایش آثار حملات رژیم صهیونیستی و آمریکا به افکار عمومی جهان فراهم کرده است. اعضای این گروه رسانه‌ای از بزرگ‌ترین مجتمعه‌های مردمی املا و تجات چین هستند، در قالب یک مأموریت مستندسازی به ایران سفر کرده‌اند تا شرایط زندگی مردم، آثار جنگ و خسارت‌های وارد شده به مناطق مختلف کشور را از نزدیک ثبت کنند. علیرضا سراج، رئیس اداره گردشگری سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری اصفهان، با اشاره به حضور این گروه در اصفهان گفت: این مستندسازان با هدف تهیه گزارش از آثار جنگ به ایران آمده بودند و شهرداری اصفهان نیز از آن‌ها دعوت کرد و تااز بناهای تاریخی و آثار آسیب‌دیده شهر بازدید کنند و واقعیت‌های موجود را به مردم دنیا منتقل کنند. حسین خلیفه، نماینده انجمن دوستی ایران و چین در چین و سرپرست این گروه نیز اظهار کرد: اعضای این تیم پیش از این در مناطق جنگ‌زده و حادثه‌دیده کشورهای مختلف حضور داشته‌اند و اکنون برای تهیه گزارش تصویری از پیامدهای جنگ و معرفی آن به افکار عمومی جهان به ایران آمده‌اند. وانگ بینگ چیه، مستندساز چینی، نیز با بیان اینکه تصویری که رسانه‌های خارجی از ایران ارائه می‌کنند با واقعیت فاصله دارد، گفت: پیش از سفر تصور می‌کردیم زندگی مردم ایران تحت تأثیر جنگ مختل شده باشد، اما پس از حضور در ایران مشاهده کردیم زندگی به صورت عادی جریان دارد و مردم با وجود شرایط دشوار، همچنان امیدوار و مهمان‌نواز هستند. این گروه پس از بازدید از تهران و اصفهان، سفر خود را به دیگر شهرهای کشور ادامه خواهد داد تا با تهیه مستند و برپایی نمایشگاه‌های عکس و آکران آثار خود در چین، روایت‌های مستندی از ایران و پیامدهای جنگ را به مخاطبان جهانی ارائه کند.